

Jednolity front Rzeszy i Włoch

Wytuczno ściśle współpracy gospodarcze-wojskowej

BERLIN, 21. 3. — Przeprowadzone w Rzymie rokowania gospodarcze...

Równocześnie omówiono wszystkie problemy finansowe, które nasuwają się na polu militarnym i gospodarczym z racji wspólnego prowadzenia wojny.

gę zwrócono na Grecję. Postanowiono ulżyć ciężarom tego państwa...

Minister Cripps w Indiach

Skrupulatnie ułożony terminarz konferencji

SZANGHAJ, 21. 3. — Pobyt Stafford Crippsa w Indiach przewidziany jest na około 14 dni.

ników partii politycznych, którzy zetkną się mają z Crippsem, należą przede wszystkim osobistość czołowe z kongresu partyjnego...

Kurs przeszkoleniowy dla nauczycieli szkół handlowych

rozpocznie się we wtorek, dnia 24 marca b. r. o godz. 18 w budynku szkolnym przy ul. Skarbkowskiej 39.

nie tylko bogate prowincje, nie tylko bastiony twierdz morskich i drogowych flote, lecz — co ważniejsze — straciła swój prestiż wśród ludów wschodnich.

Angli do ostatniej chwili udzieli się Angli, że zdołają sparaliżować niepodległościowe dążenia Hinduów.

O walkach na Sumatrze donosi „Tokio Asahi Szimbun”, że japońskie siły zbrojne zajęły w dniu 14-go marca ważne pod względem strategicznym miasto Balige.

Wyniki ciągnięcia loterii liczbowej z 21 bin. przedstawiają się następująco:

Wyniki ciągnięcia loterii liczbowej z 21 bin.

Table with 2 columns: Lot number (Pierwsze wywołanie, Drugie, Trzecie, Czwarta, Piąta) and corresponding numbers.

KOMUNIKAT dla pięknej Pani! Twarz upiększa używając Róża błękitnego w odpowiednim odświeżeniu produkcji.

ZGUBY UNIEWAŻNIAM skradziony paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty, paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty.

UNIEWAŻNIAM skradziony paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty, paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty.

UNIEWAŻNIAM skradziony paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty, paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty.

UNIEWAŻNIAM skradziony paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty, paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty.

UNIEWAŻNIAM skradziony paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty, paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty.

UNIEWAŻNIAM skradziony paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty, paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty.

UNIEWAŻNIAM skradziony paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty, paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty.

UNIEWAŻNIAM skradziony paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty, paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty.

UNIEWAŻNIAM skradziony paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty, paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty.

UNIEWAŻNIAM skradziony paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty, paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty.

UNIEWAŻNIAM skradziony paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty, paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty.

UNIEWAŻNIAM skradziony paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty, paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty.

UNIEWAŻNIAM skradziony paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty, paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty.

UNIEWAŻNIAM skradziony paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty, paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty.

UNIEWAŻNIAM skradziony paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty, paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty.

UNIEWAŻNIAM skradziony paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty, paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty.

UNIEWAŻNIAM skradziony paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty, paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty.

UNIEWAŻNIAM skradziony paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty, paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty.

UNIEWAŻNIAM skradziony paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty, paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty.

UNIEWAŻNIAM skradziony paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty, paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty.

UNIEWAŻNIAM skradziony paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty, paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty.

UNIEWAŻNIAM skradziony paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty, paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty.

UNIEWAŻNIAM skradziony paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty, paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty.

UNIEWAŻNIAM skradziony paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty, paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty.

UNIEWAŻNIAM skradziony paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty, paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty.

UNIEWAŻNIAM skradziony paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty, paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty.

UNIEWAŻNIAM skradziony paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty, paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty.

UNIEWAŻNIAM skradziony paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty, paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty.

UNIEWAŻNIAM skradziony paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty, paszport, metrykę, legitymację, książkę, zegarek, portfel, klucze, dokumenty.

Ahaswer z Waszyngtonu i Mardochej z Moskwy

Przypowieść biblijna o Józefie i jego braciach powtarza się teraz w większych rozmiarach po drugiej stronie oceanu...

Stanach Zjednoczonych mnóstwo, a ich nazwiska i rola jaką odgrywają we wszystkich dziedzinach życia...

cie (dwa i pół miliona żydów), Nowego Jorku — La Guardię. Najwięcej jest ich oczywiście w Białym Domu...

Finkelsteina-Litwinowa, mimo że siedział tam już jeden moskiewski Mardochej Umański, ambasador...

kuje żydom bardzo wiele. M. in. niepodległe państwo żydowskie w Palestynie, powiękzonej kosztem Syrii i Libanonu...



JAPONCZYCY FORSUJĄ W ŁODZIACH SZTURMOWYCH JEDNĄ Z ODNÓG DORZECZA IRAWADI

A jak wyobrażają sobie to „prowojnie” amerykańscy Żydzi, dowiadujemy się ze sprawozdania zamieszczonego w prasie nowojorskiej...

A Ameryka łacińska? Z tą znaczną trudniejszą sprawą. Nie pomogła kilkuletnia działalność wyrotowa...

Kiedy za dużo już nabroił i zaczęło być już gorąco, ściągnięto go z powrotem do Moskwy. Po kilku latach wraca do Ameryki...

Kiedy jednak udało się wręczcie Rooseveltowi dzięki inspiracjom i podszeptom żydowskim sprowokować Japonię do wojny...

Multiple columns of classified advertisements for various goods, services, and real estate. Includes listings for pianos, cars, furniture, and professional services.

Niemiecy spadochroniarze biorą udział w walkach śnieżnych przed Leningradem. Pod ochroną gęstej mgły usiłował nieprzyjaciół pewnego wieczora przy znacznych własnych stratach w ludziach, przełamać główną niemiecką linię bojową. Wkrótce potem rozszalała się silna zamieć śnieżna. Kontratak trzeba było odłożyć do następnego ranka. Ponieważ liczono się z tym, że korzystając z osłony nocy nieprzyjaciół ściągnie znaczniejsze siły broni ciężkiej, aby wdrzeć się o zmroku jeszcze głębiej w pozycje niemieckie, zażądano uzupełnienia odpowiednich rezerw. O szturmem wkrótce przeszli oni zaledwie 100 metrów wśród zagajników i krzaków, kiedy otwarto do nich ogień z granatników. Tuż przed nimi wyrwały granaty całe fontanny ziemi. Wkrótce zagrzmiąły działa. Stalowy ogień zaporowy! Nagle słychać wśród piekielnego hałasu głos:

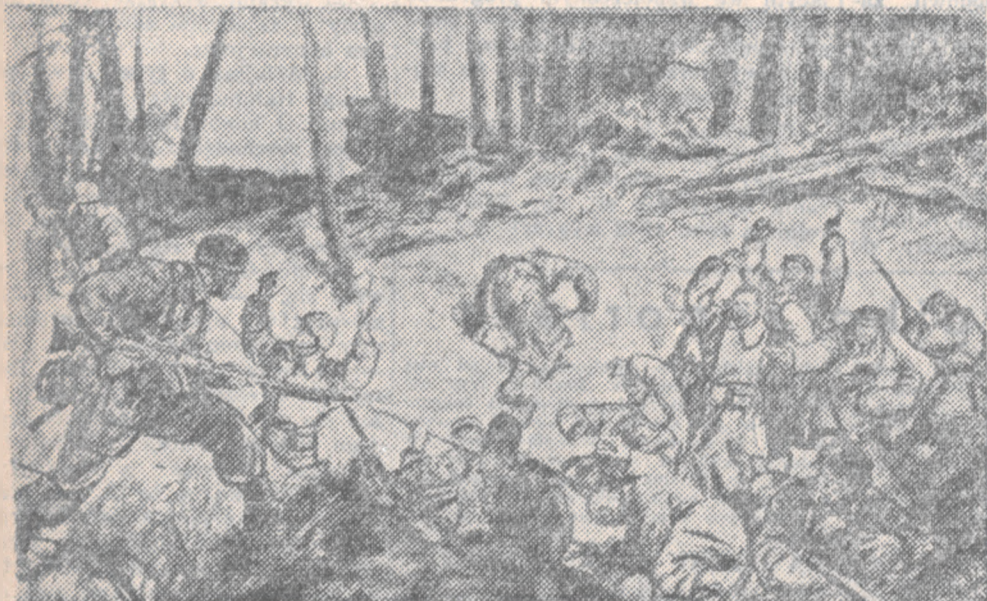
— Ja kieruję ogniem ochronnym!
Bolszewicy w czołgu musieli już spoznać co się dzieje. Kopuła obraca się powoli w stronę sierzanta.

— Wiesbadeńczyk zmeł w ustach jakieś przekleństwo. Zeskakuje z wieżyczki, rzuca się między gąsienice czołgu, wyciąga w górę prawą rękę pomiędzy lufy karabinów maszynowych i wrzuca granat w lufę armaty. Słychać dźwięk podobny do tego, jak gdyby granat eksplodował w wodzie, a dym ukazujący się z lufy wskazuje na to, że działo jest z pewnością nie do użytku. Wewnątrz potwora na brzegu lasu tkwi jednak jeszcze ciągle życie. Jak postrzelone zwierzę zaczyna on szczełać potwornymi łańcuchami i ziać ogniem. Starszy strzelec nie zaprzestaje walki. Nie zwracając uwagi na leżących wśród drzew bolszewików, odbiega on kilka metrów, gdzie chwytając ładunek jakki zauważył poprzednio. Jednym sussem jest znów na gąsienicach, podnosi się i rzuca ładunek

materiałów wybuchowych na środek wieżyczki, odkakuje wielkimi susami i rzuca się na ziemię, przywierając do niej płasko. Kiedy przytomniał po olbrzymiej detonacji, sierżant jest już u jego boku, rozrywa mu prawy rękaw i opatruje ranę. Za chwilę odpina mu bluzę i stwierdza, że druga kula przeszła bokiem przez portfel w kieszeni. Tego wszystkiego nie czuje jeszcze napół przytomny starszy żołnierz Franek F. Wielkimi oczami patrzy on na chmurę dymu na brzegu lasu, z której buchają wysokie płomienie.

— Ładunek wtoczył kłapę i wtedy eksplodowała amunicja — opowiada sierżant. W tej chwili musi on w najbardziej energiczny sposób zabronić starszemu żołnierzowi, brać dalszy udział w walce. Wraz z jednym z żołnierzy i piechoty, który otrzymał postrzał w rękę, musi on odmaszerować na tyły do punktu opatrunkowego.

Pokrywa śnieżna jest tak gruba, że z trudnością można odnaleźć drogę. Już pół godziny maszerowali obaj ranni, kiedy nagle zaczęto do nich strzelać. Bezdźwięcznie zapadli obaj w śnieg. Spadochroniarz, starszy żołnierz Franek F. rzuca się do okopu, w którym leżą ciała czterech bolszewików. Jednemu z nich wyrwa pistolet ze stężałej dłoni. Zbolałym ramieniem naciska cyngiel. Bogu dzięki, pistolet działa! Widzi jak jeden z atakujących go bolszewików podnosi ręce do góry, reszta wycofuje się. Starszy żołnierz wyskakuje z okopu i kieruje krokiem w kierunku odwrotnym, niż nadeszli bolszewicy. Ani jeden czołg sowiecki nie uszedł zagłady.



— Przed nami oszańcowani bolszewicy! Wydawało się, że nieprzyjaciół jest zupełnie pewny siebie pod osłoną ognia. Dla spadochroniarzy oznacza to: Będą w nas walić słabiej niż grad granatów! Zaczyna się szturm wśród tańczących pocisków. Kiedy spadochroniarze są w odległości 50 metrów od nieprzyjaciela, w okopach zaczyna się ruch. Bolszewicy chwytają za broń. Zanim zdążyli jednak usunąć nakrycia ze swoich ciężkich karabinów maszynowych i przygotować je do strzału, padają już pierwsze granaty spadochroniarzy niemieckich na pierwsze szeregi wroga. Po krótkim pojedynku 5 ciężkich karabinów maszynowych zniszczono wraz z obsługą. Leżą one za świeżo powstałymi wielkimi wyrwami. Strzelając z karabinów maszynowych i pistoletów automatycznych, prą spadochroniarze dalej i oto już są wśród bunkrów zajętych przed wieczorem przez bolszewików. Nagle rozlega się za ich plecami huk strzałów. To bolszewicy! Kiedy spadochroniarze mijali ich, leżeli martwi. Teraz zbudzili się z „śmiertelnego snu” i walczą na nowo. Należy opanować jak najszybciej bunkry, aby znaleźć w nich schronienie. W czasie, gdy część ludzi otwiera ogień ochronny na tyły, granaty ręczne niszczą na przodzie kolejne bunkry. Wśród najgorętszej walki słychać okrzyk:

— Czołg nieprzyjacielski!
Starszy żołnierz Franek F. zobaczył go pierwszy. Czołg parł przez las w naszą stronę. Teraz olbrzym ten stoi na brzegu lasu i stalowymi ślepiami szuka odpowiedniego celu. Franek, 22-letni ślusarz z Wiesbadenu, przygląda mu się okiem snawcy. Orientuje się on doskonale, że jest to ciężki czołg, mający przeszło 7-centymetrowe działo i trzy karabiny maszynowe. Ma sześć metrów długości, trzy szerokości i dwa i pół metra wysokości. Jak jakieś przedpotopowe zwierzę stoi na brzegu lasu brzęcząc łańcuchami.

Nagle otwiera się kłapa w wieżyczce i ukazuje się głowa w futrzanej czapie. Bolszewik podnosi się wysoko i strzela dokoła siebie z pistoletu automatycznego. Jak kot czołga się



Na grzbiecie czołgu sowieckiego

OPERA WŁOSKA W NIEMCZECH

Ricardo Zandonati: „La farsa amorosa”.
Rosini: „La Cenerentola”. — Franco Alfano: „Cyrano de Bergerac”.

Nowa „opera buffo”? Tak, i to klasyczny egzemplarz tego rodzaju, niby rodzona siostrzyca „Cyrulika” lub „Napoju miłosnego”. Nowe opracowanie dramatyczne Artura Rossa to oweż z ust ludowych wybranej noweli poety hiszpańskiego Pedro Antonio de Alcaron użytych już tematu operze komicznej „Corregidor” Hugo Wolfa i pantominie tanecznej „Trójnóg” Manuela de Falla.

Spośród starszych współczesnej generacji kompozytorów włoskich jest Zandonati, któremu Akademia Królewska w Rzymie nadała przed sześciu laty „nagrodę Mussoliniego”, jednym z najpiłodniejszych i najbardziej utalentowanych. Zasiadał w sali koncertowej i na scenie szeregiem nader wartościowych utworów, a z rzędu trzynastu oper szczególnie powodziem cieszyły się „Francesca da Rimini” (1914), „Giuletta e Romeo” (1922) i „Kawalerowie z Ekeby” (1925).

„La farsa amorosa”, posiada partyturę, która mimo swego zasadniczego założenia symfonicznego, tryśka szczerym humorem i mieni się całą skalą kolorytu prawdziwie włoskiego, wdzierając się efektywnymi partiami wokalnymi i wzbogacając saniedbaną już spuścizną Donizet-

tego i Rossiniego o pozycję bezsprzecznie godną tej uwagi i starannej realizacji scenicznej, jakich doznała ostatnio na deskach berlińskiej opery państwowej.

Tak się złożyło, że w berlińskim „Theater am Nollendorplatz” gościli w tym samym czasie artyści teatru miejskiego z Florencji z Rosinim przy pulpicie. Odegrali starą wprawdzie, lecz nie graną jeszcze poza granicami Włoch operę-bajkę Rossiniego, którego 150-lecie urodzin właśnie obchodzimy, p. t. „La Cenerentola” (Kopciuszek). Jest to opera świadcząca jakże wymownie o geniuszu „Łabędzia z Pesaro”, transponującego operę „buffa” w „graziosa”

W Nowym Teatrze w Lipsku odbyła się niemiecka prapremiera 4-aktowej opery 66-letniego mistrza włoskiego Franco Alfano „Cyrano de Bergerac”, która ujrzała w 1936 r. kinkiety rzymskiej opery państwowej. Akcja trzyma się na ogół wierne sztuki tej samej nazwy Edmonda Rostanda, która u progu bieżącego stulecia rozślawiła imię i... potężny nos bohatera tytułowego, rycerskiego zawadiaki i poety z pierwszej połowy XVII wieku, współczesnego Corneille’a i Moliere’a, którego wspomniany defekt urody stał się przyczyną zarówno osobistych dramatycznych konfliktów uczuciowych jako też bujniejszej jeszcze legendy.

Motyw tak romantyczny znalazł w Alfanie realizatora dramatowo-muzycznego wręcz mistrzowskiego, który choć nie wahał się sięgać do wzorów Verdiego — scena u bram oblężonego Arras nasuwa porównanie ze sceną obozową z „La forza del destino” — i weryzmu Pucciniego — wszak on to dokończył nie gotową jeszcze „Turandot” — i wyprowadzić substancję dźwiękową swojej partytury poza Straussa i Debussy’ego, pozostaje jednak w każdej nutce sobą, czerpiąc w instrumentacji i partiach głosowych z arcybogatej palety barwnej harmonii impresjonistycznej i bujnej inwencji melodycznej, żywiołowego temperamentu heroicznego i szczerego liryzmu kantyleny, godnych najszczytniejszych tradycji włoskich.

Gian Francesco Malipiero: „Antoniusz i Kleopatra”.

W dziesięć dni po prapremierze „Kolumba” Wernera Egka we Frankfurcie odbyła się w Darmstadzie niemiecka premiera najnowszej wystawionej po raz pierwszy w ramach festiwalu florenckiego w 1938 roku, opery Francesca Malipiero, wybitnego przedstawiciela starszego odłamu współczesnej generacji kompozytorów włoskich, który 18 marca obchodził 60 rocznicę urodzin, p. t. „Antoniusz i Kleopatra”. 60-letniego Włocha i 40-letniego Niemca łączy jedna wspólna cecha: oto odwrócili się o baj stanowczo od form i nawyków romantycznej i naturalistycznej opery XIX wieku, dążą natomiast do ponadosobowego, ogólnoludzkiego wyrazu w stylizacji, w której ostate-

cznym celem jest nie wrażenie zmysłowe, lecz ukryta tendencja etyczna. Pomimo tej analogii wyziera z ich twórczości głęboka różnica nie tylko wieku, rasy i tradycji artystycznej, ale widać również zasadniczo inne ustosunkowanie do życia i sztuki, w szczególności w podejściu do sceny i sposobach władania techniką muzyczną — dramaturgiczną. Jednym słowem u Egka uparte poszukiwanie symbolicznej syntezy na scenie, u Malipiera alegoria w spektaklu z krwi i kości. Malipiero jest niewątpliwie „outsiderem”, lecz przede wszystkim czujemy w nim Włocha pełnej krwi. Z chwilą, gdy jego twórczość artystyczna zgęszcza się w funkcji plastycznej, nie może... nie trafić w niezatarte i wiecznie miarodajne koleiny Verdiego (czyż każda nowa opera włoska nie jest w gruncie rzeczy holdem, złożonym genialnemu twórcy „Falstaffa” i „Otella”?).

Malipiero sam pisze swoje libretto (za wyjątkiem tekstu Pirandello do opery „Legenda o synie zamienionym”). W najnowszym jego dziele obserwujemy dramat dusz w konflikcie pomiędzy honorem a obowiązkiem, pomiędzy surowym pojęciem starorzeczymskiej „virtus” a żywiołowym popędem miłosnym, reprezentującym pierwsiastki zniszczenia. Z jednej strony Antoniusz, który po wspaniałym wzlocie swej kariery wojenno-politycznej, uwikłany w sidła Kleopatry, okupuje chwilę słabości dobrowolną śmiercią, z drugiej wielka kurtyzana na tronie Faraonów, która mimo bezgranicznego samolubstwa i wyrafinowanej gry uwodzielejskiej, porwana głębią uczucia nie-

szczęśliwego kochanka, odnajduje w sobie tyle godności, że podąża za nim do krainy cieniów.

Spośród sześciu odsłon opery dwie rozgrywają się dwukrotnie na dworze Kleopatry w nizinie Nilu. Przegradza je raz scena na galarze Sekstusa Pompejusza, pełna nastrojowego wrażenia, świetnie wykorzystana w bahańaliach zespołów chórowych i tanecznych, powtórze scena obozowa na wybrzeżu w pobliżu bitwy morskiej pod Actium.

Partytura nie wykazuje oddzielnych numerów w ramach poszczególnych scen i rozwija się potocznie jako nieprzerwane pasmo monologów o charakterze „recitativo”, które harmonizują ściśle zarówno z tokiem akcji i fluktuacją nastrojów, jak i rytmem słowa. Włoski „Sprechgesang”, zgęszczający się w punktach kulminacyjnych na modłę arii, unika jednak wszelkiego patosu teatralnego i zbytniego potęgowania naturalnej rozpiętości dźwięków. Mimo silnych akcentów dramatycznych nie posiada ta muzyka znamion nasuwających porównania z dramatem muzycznym Wagnera. Jest powściągliwa, konsekwentna w stylu i jasna w rysunku nawet tam, gdzie Malipiero porusza słuchacza najśmielszymi blaskami tonalnymi swej niewyczerpanej palety. Jej funkcja w całości akcji podejmuje się świadomie roli alegorycznego komentarza, który, jak to trafnie określił któryś z krytyków, roztwiera jak gdyby nowy wymiar, posługując się sugestywnie symbolem dźwiękowym dla odmalowania duchowego tła i atmosfery nastrojowej dramatu. A. S.